

πανηγύρι, δὲν ἔλαβε μέρος καὶ κανεὶς ἀντιπρόσωπος τοῦ Λαοῦ, ἀπὸ τὸ λαϊκὸν θεωρεῖον, καὶ δὲν ἐφώνησε στοὺς εὐθύμους τοῦ Ἑθνικοῦ πατέρα :

— Μὰ κι' ὁ λαὸς σὰς ἔχει ὅλους πέρα πέρα γραμμένους!...

ΠΡΙΝ ΚΑΛΟΣΥΣΤΗΘΗ

ἀκόμα, ἄρχισε καὶ νὰ διαλύεται ἡ Ἑλληνογαλλικὴ Δραματικὴ τοῦ Ὁδείου Σχολῆς, μία δὲ ἀπὸ τὰς μαθηταίας τῆς, ἐκείνη ἀκριβῶς εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κ. Τρουφφιὲ εἶχε διακινῶσαι καλλιτεχνικὰ στίγματα Μπερτέ, παρητήθη, μὴ ἐπιδοκιμάζουσα τὸν διορισμὸν τῆς δ. Φραγγοπούλου ὡς καθηγήτριας.

Θέλουν μερικοὶ μεμνυμένοι νὰ εἰποῦν, ὅτι ἡ παραιτήσις ἔχει ἄλλον λόγον, σπουδαιότερον, δικτυοσθεῖς ἐλπίδες, διότι μερικοὶ εἰδικώτατοι εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ καλλιέργειαν τῶν καλλιτεχνικῶν ταλάντων, εἶχαν διακινῶσαι ὅχι πλέον τάλαντον Μπερτέ, ἀλλὰ προσόντα καθηγήτριας, εἰς τὴν παραιτήθεισαν καὶ τὴν εἶχαν προτείνει εἰς τοὺς ἁρμοδίους καὶ ὡς τὴν καταλληλοτέραν καθηγήτριαν.

Ὁ κ. Τρουφφιὲ δὲν θὰ χάσῃ τίποτε ἂν διαβεβαιώσῃ τοὺς μαθητὰς του ὅτι ὅλους τοὺς θεωρεῖ καθηγητὰς, ἀφοῦ μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου θὰ κατορθώσῃ νὰ ἔχῃ ἀκρατὰς μέχρι τοῦ τέλους τῆς διδασκαλίας του. Ἄν τοὺς εἶπῃ μάλιστα ὅτι αὐτὸς θὰ εἶναι καὶ ὁ μόνος μαθητὴς τῆς Δρ. Σχολῆς, τόσοον τὸ καλλίτερον.

Η ΖΩΗ ΠΟΥ ΠΕΡΙΝΑΕΙ

Ο ΤΙΤΛΟΣ

Στὴν παγκύβν καὶ πάλιν ὁ κ. Ἀνέκδοτος, ὁ ὁποῖος ἔχει καὶ τὸν λόγον.

Ἀκρατὰς του δὲ δύο τρεῖς φίλοι του, ἄνθρωποι πάντοτε τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του.

— Θὰ σὲ ἀνοίξω τὴν ψυχὴ μου!.. Θὰ σὲ ἐμπιστευθῶ τὸ ἐνερὲς μου!..

— Μωρὲ, τί λέει!.. Τὸ ἀπεράσις;... Σὺ ποῦ εἶσαι τόσο μυστικός;...

Ὁ κ. Ἀνέκδοτος ρίχνει μὴ ἐξερουντική ματιὰ τοιγύρω του γιὰ νὰ βεβαιωθῇ πῶς δὲν ὑπάρχουν κατὰσκοποι, κατασκοπεύοντες νὰ πιάξουν καμμίαν βράστιν του καὶ τὴν μετακρίνουν... στὸ Χρηματιστήριον.

— Ἀκούστε λοιπόν! Γρίψω δρᾶμα!..

— Μίλα πιγώτερα—παρητηροῦν οἱ φίλοι του ἐντρομοί—γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μὴ μᾶς ἀκούσουν!

— Γρίψω δρᾶμα! Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε. Τὸ σπουδαιότερον εἶνε ὅτι τὸ γρίψω Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ!..

— Σὰ νὰ λέμε, γρίψω Ἑλληνο-Γαλλικοὺς διαλόγους!

— Ὁχι!.. Δὲν μὲ νοιώσατε! Τὸ γρίψω Ἑλληνιστὶ καὶ τὸ γρίψω καὶ Γαλλιστὶ συγχρόνως!..

— Καὶ ὁ λόγος;

— Ἄ! ἐδῶ ἴσια ἴσια κρύπτεται τὸ μυστικόν μου! Χρυσώστε λίγους!..

Οἱ φίλοι πλησιάζουν. Ὁ κ. Ἀνέκδοτος καταβάζει τὴν φωνήν του εἰς τόνον ψιθυρισμοῦ:

— Προκειται νὰ παρασταθῇ αὐτοχρόνως τὴν ἰδίαν νύκτα, στὰς Ἀθήνας καὶ στὸ Παρίσι!

— Ἀαα! Καὶ σοὺ τὸ ζήτησαν;

— Ὁχι! Ἀλλὰ θὰ μοῦ τὸ ζητήσουν!

— Ἔτσι αἱ! Εἴται βέβαιος!

— Βεβαίως! Σταθῆτε ἄμους! Μ' ἀπαρχολοεῖ ἕνα σπουδαίωμα ζήτημα!

— Ποιὸ; Λέγε!..

— Ὁ τίτλος τοῦ δράματος!

— Τί; Ὁ τίτλος; Δὲν βρῖσκαίς!..

— Τὸν βρήκα! Ρωμιοίτικα, εἶνε καλὸς, χτυπητός!.. Ἀλλὰ στὸ Γαλλικόν; Ἀλλοίμονον! Στὸ Γαλλικόν δὲν μεταφράζεται!

— Καὶ τώρα;

— Πρέπει νὰ βρῶ πρῶτα τὸν τίτλον, ἕνα τίτλο ποῦ νὰ εἶνε χτυπητός καὶ στὶς δύο γλώσσας, κ' ἔπειτα θὰ καθίσω νὰ βρῶ καὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος!..

— Ὁχι, ἀδελφέ! Δὲν μᾶς ἀφήνεις! Καὶ μᾶς νομίζαμε πῶς τῆς καὶ τελειωμένο τὸ δρᾶμά σου!..

Ὁ κ. ΚΟΣΜΑΣ

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΑΡΘΡΟΝ τοῦ κ. Κ. Παλαυᾶ

Η ΓΙΑΤΡΙΣΣΑ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΟΙ ΒΑΓΝΕΡΙΣΤΑΙ

Φιλτάτε «Νουμά».

Μὲ τὴν παράστασιν τοῦ «Λόεγκριν», τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ὁμιλούντων Ἀθηναίων, —παρκαίπω τοὺς γράφοντες, διότι αὐτοί... δὲν συμμαζεύονται πλέον—μετεμορφώθησαν ὡς ἐκ θαύματος εἰς Βάγνε-ριστὰς. Ὅλοι ἐννοοῦν τὸν Βάγνερ, καὶ ὅλοι τὸν αἰσθάνονται καὶ ὅλοι συγκινοῦνται ἀπὸ αὐτῶν, ἂν τοὺς υποβάλῃς δὲ εἰς αὐστηράν καὶ κατ'ἰδίαν ἐξομολόγησιν, θὰ πεισθῇς ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως μόνον τὴν Ἀντριάναν ἐννοοῦν καὶ μόνον αὐτὴν θεωροῦν ὡς μουσικὴν τοῦ μέλλοντος.

Εἶνε προτέρημά μας, βλέπεις, κι' αὐτὸ νάκοιλου-θοῦμεν πάντοτε τὴν μόδα καὶ νὰ κοροϊδευώμαστε.

Ἰδιόκ σου

Πάτριος.

ΤΟ ΜΙ—ΚΑΡΕΜ

Διὰ τὸν «Νουμάν».

Ἐξέδωκεν ἡ θὰ ἐκδότῃ—ὅπως ἐδίδεσθα—ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παραινέτικὴν ἐπιστολήν πρὸς τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα, δι' ἧς θὰ συσταθῇ ἀποχὴν ἀπὸ τὰς ἡδονὰς κατὰ τὴν Μ. Σαρακοστήν.

Εἰς ἀνάπτυξιν καὶ ἀνάλυσιν τῆς εἰδήσεως αὐτῆς, εἴς ὁποίας ἡ οὐσία εἶνε παραπολὺ Σόκριν, δὲν προβαί-νω. Νομίζω ὅμως ἢ μᾶλλον προσπαθῶ νὰ νομίζω ὅτι κάποιος φαρσὲρ διέδωκε τὴν εἰδήσιν αὐτὴν εἰς βάρος τῆς αὐστηρότητος τῶν Ἁγίων Συνοδικῶν, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ ἔχουν καμμίαν διάθεσιν νὰ συνεχίσουν τὰς εὐθύμους παραδόσεις τοῦ ἐν Παιραίει τμήματος τῆς Ἀναπλάσεως, τοῦ καταδικάσαντος τὸν Καρνά-βελον, καὶ νὰ καθιερώσουν κ' ἐδῶ, διὰ τῆς παραινέτικῆς ἐπιστολῆς, τὸ περίφημον Μι—Καρέμ τῶν Εὐρωπαίων, ἔστω καὶ ἄπαξ διὰ παντός.

Ἁγιοὶ ἄνθρωποι καὶ νὰ διαπράττουν τόσον εὐθυμὰ πράγματα; Ἀπίστευτον!

Ἐκείνος Χριστιανός.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Γ. Μπαμ... Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καὶ τόσον ἐπιτυχημένο. Ἀφοῦ ὅμως θέλετε νὰ δημοσιεύσῃ, δημοσιεύομεν μίαν στροφὴν τοῦ εὐαρίστως στήν στήλην αὐτὴν, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ πεισθῇτε πῶς καὶ αἱ ἄλλαι στροφαὶ τοῦ δὲν διαφέρουν, στήν ἐννοίαν τοῦ λό-γιστον, ἀπὸ τὴν δημοσιευομένην:

Δὲν μὲ θέλγει τὸ φῶς τῆς Σελήνης
εὐτυχίς ἔς τὸ βλέπωσι μόνον
ὅταν μόνον μακρὰν μετ' ἐκείνης
ἦν λατρεύουν εἰς χώρας εὐδαί-
των ἀνθρώπων λακτίζουν τὸν πόνον
εἰς πελάγη λαμπρὰς εὐτυχίας.

— Ὅ,τι ἐγράψαμεν, ἔπρεπε νὰ γραφῇ κ. Νευρικὴ, καὶ ἔν σὺς περὶ τὰ νεῦρα ἡ τακτικὴ τοῦ «Νουμά» ἡμπορεῖτε ἀξιόλογα νὰ μὴν τὸν διαβάσετε. Ἐμεῖς θὰ χά-σομε ἕνα ἀναγνώστην, ἀλλὰ σὺς θὰ βρῆτε τὴν ἡσυ-χίαν σας. Καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαιότερον.

— Τακτικὸν θαμῶνα τῆς Βουλῆς, ἐνταῦθα. Ἐχάτε δίκαιον. Ὁ μακαρίτης ὁ Κουσουλάκος, ὡς πρακτικογράφος τῆς Βουλῆς ἐν τῷ «Ἀστει» ἄφησε καὶ μαθητὰς καὶ ἀναμαρτυρῆτας μάλιστα τῶν χαριτολογημάτων καὶ τῶν λογοποιγιῶν του. Ἐλεῖνο ἰδίως ποῦ ἔγραψε ὁ μακαρίτης μί-α φράσιν πῶς λύεται ἡ συνεισφορά καὶ δένονται οἱ βουλευταὶ μας τὸ παρουσάζον οἱ διάδοχοι τοῦ καὶ λίγος καὶ λιγάνι

ξαναζεσταμένο. — Ἄν θέλετε νὰ κριθοῦν τὰ ἔργα σας εὐνοϊ-κῶς, δὲν ἔχετε τίποτε ἄλλο νὰ κάμετε, κ. Κορυδαλὲ, παρὰ νὰ ἀποταθῇτε εἰς ἕνα ἐκδότῃν ἡμερησίων πενταέ-πτων φυλλαδίων. Οἱ κύριοι αὐτοὶ καθιέρωσαν ἐσχάτως νέον εἶδος κριτικῆς, τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ ἀξιόλογα νὰ χαρακτηρι-σθῇ ὡς «Ἡμπορικὴ κριτικὴ» καὶ διοχετεύεται εἰς τὸ Δη-μόσιον διὰ τῶν κοινωνικῶν τῶν ἐφημερίδων. — Κανένα ἄλλο καλλίτερον καὶ συντομώτερον, δὲν ἔχετε, κ. Μ. Ἐ-πιφ. νὰ μᾶς στείλετε; ὅς τὸ δημοσιεύσωμεν εὐχαρίστως.

— Κον Γ. Χαυπάκην Κώμῃ—Σάκρ. Αἰγύπτου. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

ΓΟΗΤΕΙΑ!

ΝΕΚΡΗ ΖΩΗ

Ζούσε νεκρὴ ποτὲ χαμόγελο
τὰ ὄχρα τῆς χεῖλός δὲν χαράζει
Στο παραθύρι καθὲς δειλινὸ
ὥρες τὴν θαλάσση κοιτάζει,
ὥρες τὸν οὐρανὸν τὸν γαλανόν.

Κι' οὔτε ποτὲ μὲ ἵρηνου δάκρυα
ἀγάπης τάφο δὲν ὑπναιε...
ἡ θάλασσα τῆς πῆρς τῇ χαρᾷ,
κ' ἐκαὶ στὸν οὐρανὸν ζητεῖ
παρηγορίαν στὴ μαύρῃ συμφορᾷ.

Κωνστ. Γούναρης

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Ἐξεδόθη τὸ ὅδον τεύχος τῶν «Παναθηναίων» πε-ριέχον: Γρ. Ξενοπούλου ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ἐνὸς βι-βλίου ποῦ δὲν ἔχει μέσων, Ἄλκις. Παπαδοπούλου ἡ Σηματοδότη, Σίαπὴ τὸ ζέει τὸ παραμῦθι, Μαλακία Ἱστορικαὶ μελέτες—ὁ ἀετός, Α. Παπαδικάντη ἡ Φύ-νισσα (συνέχεια), Μᾶς Χόνδρος Ἑπιστολαὶ ἐκ Βερολί-νου, Ἀγγέλου Κλεάνθους τὸ Ἑλλ. τραγοῦδι ἐν Βερο-λίνῳ, Χάρη Ἡμερινὸς λόγος καὶ ἀντίλογος Γράμματα, Τέχνη, Ἐπιστήμη κλπ. Εἰκόνας δὲ τὸν Περσέα τῶν Ἀντικυβόρων, Ἑλληνικὰ τοῖμα κλπ.

— Ὁ ἐν Chalakum τῆς Αἰγύπτου ἐκδοτικός οἶκος τοῦ «Λωτοῦ» ἀνέλαβε τὴν πολυτελεῖ ἐκδοσὴν τῶν «Σελί-δων», νέου ἔργου τοῦ συναδέλφου κ. Δημ. Καλογεροπού-λου. Ὁ τόμος αὗτος θὰ εἶνε ἐκτάκτου πολυτελείας, θὰ ἔχῃ δὲ πολυχρόνους εἰκόνας, ἐκτελεσθείσας ἐν Παρίσι.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δη-μοπρασίαν ἡ κατασκευὴ ὑδραυλικῶν ἐργασίων κλπ. πρὸς ἄρδευσιν τοῦ ἁλτοῦς Κηφιστοῦ.

Ἡ κατασκευὴ προϋπολογισθῇ εἰς δρ. 38,829.10 Αἱ μειοδοτικαὶ προσφοραὶ γενήσονται ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἀνωτέρω τιμῆς καὶ εἰς ἀκεραίας μονάδας τοῖς ἑκατόν.

Προσφοραὶ ἐνφράγιστοι συνοδευόμεναι ὑπὸ χρη-ματικῆς ἐγγυήσεως κλπ. γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 11ης Μαρτίου ἑ. ἑ. καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρίας, ἐνθα οἱ βυολόμενοι δύναν-ται νὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ τῶν ὥρων τῶν συμφωνιῶν.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1881 Β. Δι-τάγματος περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων, καθ' ὃ οἱ διαγωνισθησόμενοι μειοδῶται δεόν νὰ κέκτῃται τὸ ἀπαιτούμενον πιστοποιητικὸν ἱκανότητος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1903

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῶν Σιδηροδρ. Ἀττικῆς)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φύλλα περσινὰ τοῦ «Νουμά» πω-λοῦνται εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων καὶ εἰς τὰ κιδόκια τῶν πλατειῶν Συντάγματος Ὁμοιοίας, Ἑθνι-κῆς Τραπεζῆς, Βουλῆς καὶ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.